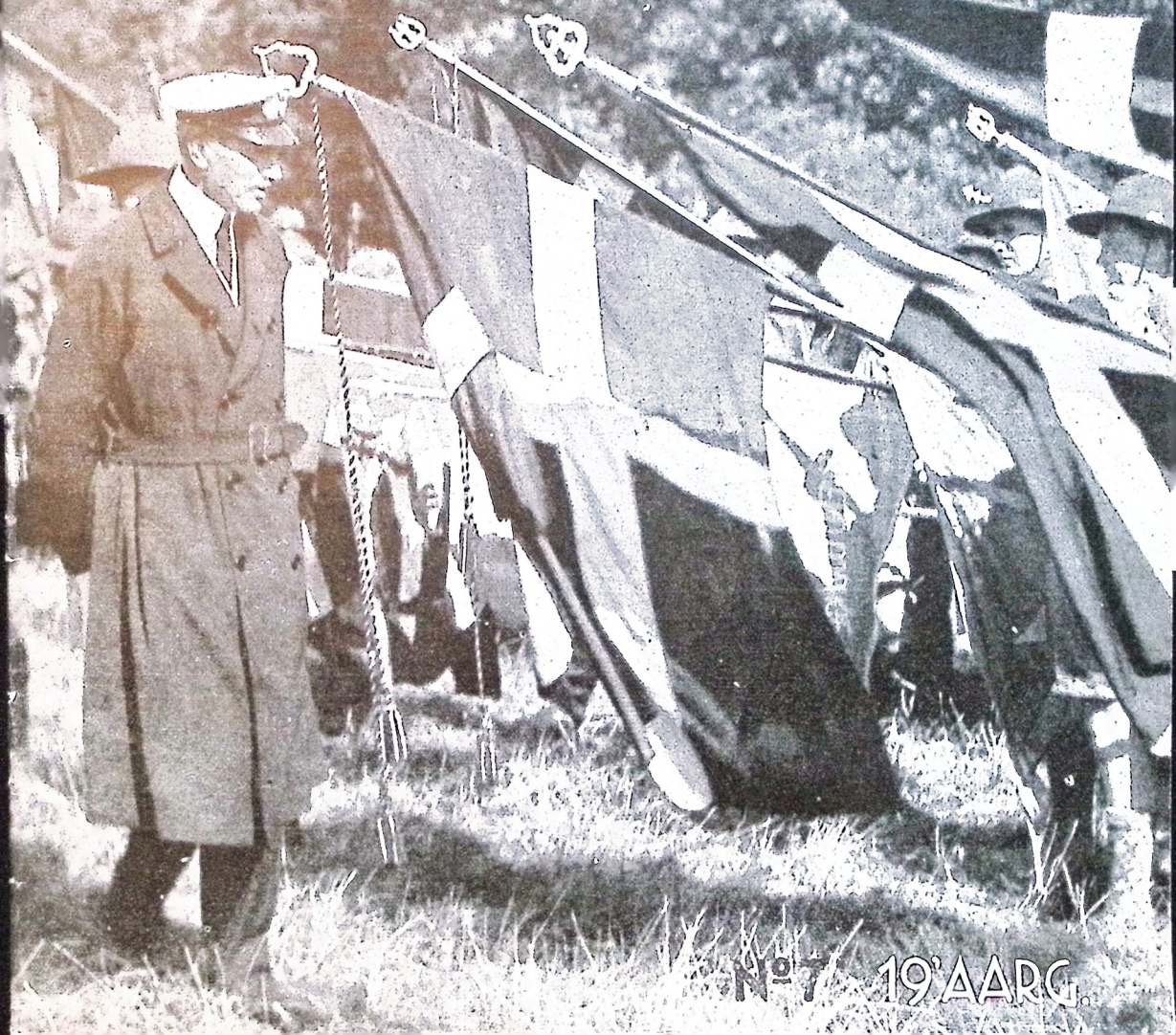

SPEJDERNES MAGASIN

SEPTEMBER 1935

Nº 7 19. AARG.

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Monster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

Spejderure

Armbds. m. Rem

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne
Leverandør til Rådhuset,
Kommunen m. fl.

RYKSAGER

F.R. PALM GREISEN

PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.

TELEFONER: CENTRAL 4619 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl.s Varer indenfor
Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750

Lyngbyvej 41

• CLICHÉ-ANSTALT •
BREDGADE 25 OPG. E. (STANNÆ PASSAGE)
PALE 2646

De forenede Præliminærkursus

Tidl. Dokers Kursus og Lang og Hjørth's Kursus

Daghold og Aftenhold til
Præliminærexamen

Linnésgade 22 — Telef. Byen 82 (Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3)

A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Bagermester C. Jacobsen

Dronningensgade 44-46

Telf. Central 5820

Filial: Leifsgade 5 - Telf. Centr. 12135

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

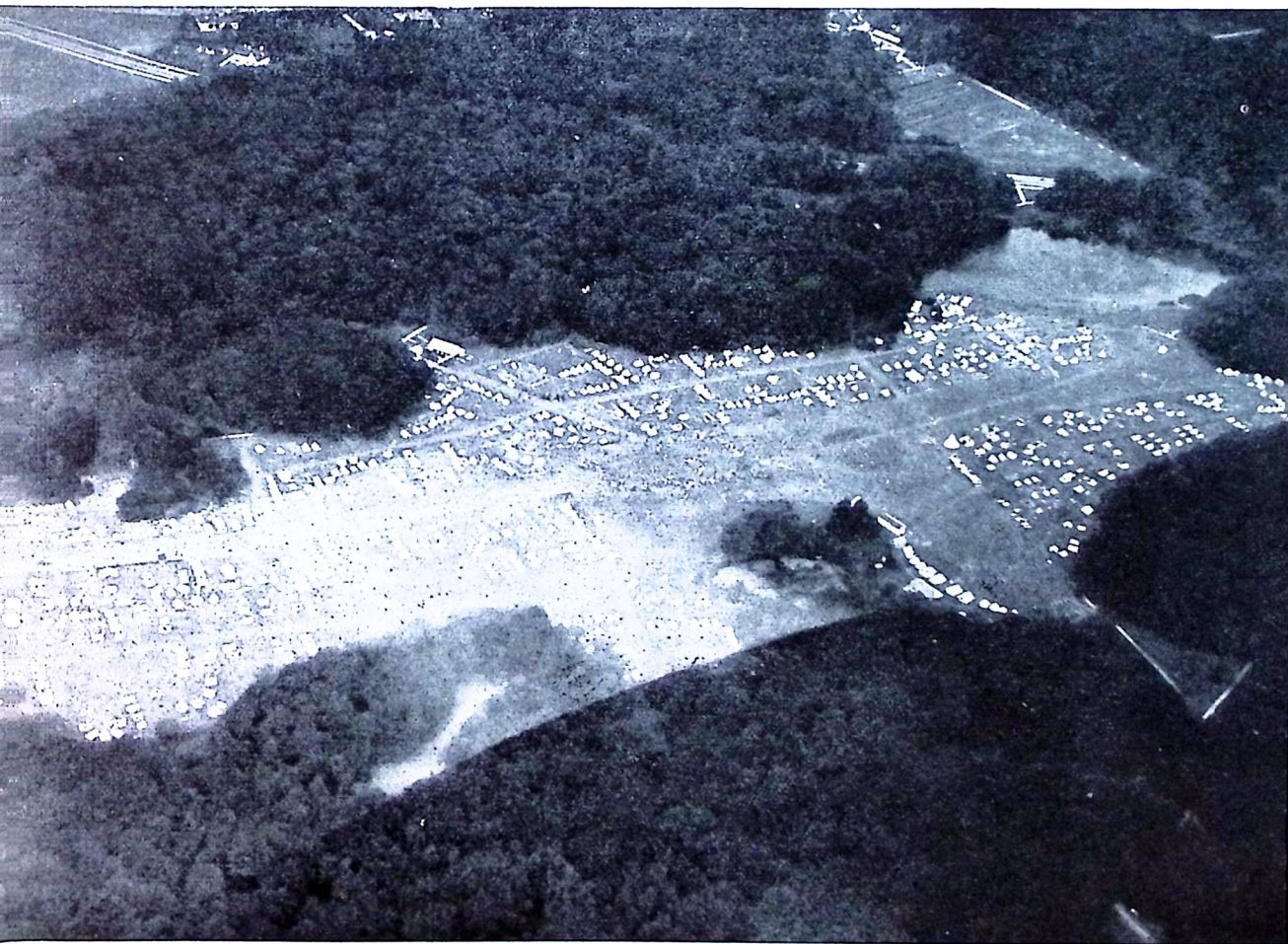
Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

Spejdernes

19. AARGANG

Magasin

SEPTEMBER 1935 – NR. 7

Jubilæumslejren 1935.

VED LEJR- BAALET

KORPSETS JUBILÆUMSLEJR

vil blive husket længe af alle Lejrens Deltagere og vil komme til at staa i Korpsets Historie som en af de bedste Lejre, der har været holdt.

Da den gamle Spejder, Prins Knud, lod Lejrflaget gaa til Vejrs, aabnedes en Lejr, som spejdermæssigt stod paa Højde med nogen Lejr, jeg tidligere har set. Hver eneste Tropslejr var indrettet praktisk, ordentligt og med Lejrarbejder, der viste, at I forstaar jer paa, hvordan en Lejr skal være indrettet.

DER VAR MANGE TING,

jeg som »gammel« Spejder glædede mig over at se. Først og fremmest var hele Lejren præpaa et samlet Pointsantal af ca. 600. Saa der var Humør, Fart og Præcision over det daglige Arbejde, og der er »Krummer« i de danske Spejdere.

BEDSTE TROP.

Lejrens Konkurrence om Pladsen som den bedste Trop vandtes af 2. Aarhus Trop, og Troppen fører nu Korpsets Stander. Den blev afgivet af Haderslev Trop, som siden Korpslejren i Graveshoved 1928 har baaret Standeren.

Men 6. Vesterbro Trop var meget tæt inde paa 2. Aarhus; den havde kun 0.9 Points mindre paa et samlet Pointstal af ca. 600. Saa det var en haard Kamp mellem disse to Troppe.

BEDSTE DIVISION.

Paa Hellerup Divisionens Indgangsport stod 1909—1935, og adskillige Gange i det Antal Aar har Divisionen vundet sig Førsteplader. I Konkurrencen om bedste Division vandt Hellerup Divisionen, som nu fører Korpsets Fane. Ved den afsluttende Parade afleverede Kongeaa-Divisionen Fanen, som den har ført siden 1928, til Hellerup Divisionen. 1909 var denne Korpsets første Division, og nu 1935 blev den ogsaa Korpsets »første« Division. Ingen daarlig Maade at fejre et Jubilæum paa.

MANGE TROPPE

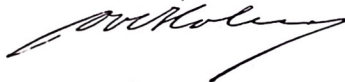
gjorde sig særligt bemærkede. I Opgørelsen over Konkurrencerne kan I se, hvem der vandt i Tovtrækning, i Haandbold, i Lejrspport og i mange andre Konkurrencer. I vil finde Roskilde Trop som Vinder af Lejrspportkonkurrencen og se, at Farsø Trop blev Nr. 1 af de danske Tovtrækningsholds ældste Gruppe. Det var forbavsende at se den gesvindte Maade, de vandt paa.

Det er mange, der burde nævnes, som f. Eks. Tønders Orkester, Randers' Opvisninger, Vedels Egenes Zululejr, Odense Kolonnens store Indsats med Vagthold i Lejren og Midtjyskes Billettjeneste. Men det siger sig selv, at en Lejr, hvor der foregaar saa meget, ikke kunde blive den store Succes, den blev, med mindre der fra alle Troppes Sider blev ydet godt Arbejde med Humør og Lyst.

LARS HANSEN

er 14 Aar og Spejder i Vejle Trop. Midt under Lejren fik jeg et Brev fra en Mand, som havde truffet Lars i Lejren og derved var blevet klar over, at Lars var Spejder. I Brevet stod, hvordan Lars i Sommer var svømmet langt, langt ud paa Fjorden for at redde to smaa Børn, som drev til Søs i en Baad. Børnenes Fader havde forsøgt at svømme derud, men maatte vende tilbage og forsøge at skaffe en Baad. Pludselig saa han en Dreng langt ude paa Vandet nærme sig Baaden, krybe op i den og begynde at ro Baaden ind. Den var paa det Tidspunkt saa langt ude, at det maaske var tvivlsomt, om Drengen vilde have Kræfter nok til at svømme tilbage igen, hvis han ikke naaede ud til Baaden.

Lars Hansen fik ved en Parade i Lejren overrakt Korpsets Medalje for rask Daad. Han har gjort sit Korps Ære ved sin spejdermæssige Optræden, og hans Navn er indskrevet i Korpsets Æresrulle.

Det er Fugletrækkets Tid!

HVIS man holder af Fugle, kan man ikke lade være at føle Vemod, naar man ser dem drage bort om Efteraaret. Man opdager pludselig, at man vist ikke har haft det Udbytte af Tiden, hvor de var her, som man burde. Man kommer til at tænke paa alle de Chancer, man i Sommerens Løb har haft til at komme Fuglene paa nært Hold, som ikke blev benyttet — og nu er det for sent.

Men fordi de fleste af vore egne Trækfugle er forsvundet, er der ikke tomt ude i Naturen. Netop paa denne Tid kan man træffe flere Arter af Fugle end paa noget andet Tidspunkt. Nu trækker nemlig umaadelige Skarer af Fugle fra hele Skandinavien over Danmark paa Vej mod deres Vinteropholdssteder. Her i September Maaned er det især Gæs, Ænder, Vade- og Rovfugle, der trækker; altsaa netop nogle af de mest spændende Fugle. En Nat med tunge, lave Skyer og stille Regn vaagner du maaske ved en Mængde mærkelige Lyde. De kommer oppe fra Luften, og selv om de ofte lyder meget nær, er det umuligt at se noget. Vi lægger især Mærke til nogle stærke, bløde Fløjtelyste poi-poi poi-poi. Snart lyder de lige ved, snart langt borte. Det er Storspovernes Træk, vi hører. Sammen med Spovens Fløjt lyder ofte en anden let kendelig Lyd, en Række klangfulde gyw-gyw. Det er Sortænderne, der ligesom Spoverne kan trække over Landet i ufattelige Mængder Foraar og Efteraar. Ofte flyver de saa lavt, at vi kan høre deres pibende Vingeslag —, især i skyet og taaget Vejr. Dette er de to almindeligste og lettest kendelige af Nattens usynlige Trækfugle; men ind imellem hører vi mange andre mærkelige Lyde, der er mere vanskelige at kende fra hinanden.

Tager vi ud paa Strandengene ved Kysten, vil vi opdage, at der er en Del nye Fugle, som vi ikke plejer at se derude. Det er for en stor Del netop de Fugle, der trækker om Natten, der gaar og søger Føde om Dagen, men mange, især store og kraftige Fugle, som f. Eks. Gæs og Rovfugle, ser vi trække om Dagen.

Mest dominerende er Vadefuglene og Ænderne. Det hører til nogle af mine bedste Oplevelser at ligge skjult i de høje Bynker paa et eller andet lille Næs og se Fuglene trække forbi langs Kysten. Snart er det en stor Flok Ryler, der kommer susende forbi, snart nogle Strandhjejer eller Hvidklirer. Da er det morsomt at lokke dem ved at efterligne deres Fugleskrig. Mest

morsomt er det selvfølgelig, naar man har dem gaaende inde paa det lave Vand lige foran en, saa man rigtig har Tid til at iagttage dem. Især er Rylerne tillidsfulde; naar man bare holder sig helt rolig, kan man godt staa helt frit paa Stranden og faa dem paa ganske faa Meters Afstand. Meget ofte findes der mellem de almindelige Ryler flere af de mere sjældne, højnordiske Rylearter som Islandsryle og krumnæbbet Ryle. De er især tidligere paa Efteraaret, hvor det er de gamle Fugle, der trækker, meget smukke at se med de pragtfulde røde Farver paa Brystet. Det er som oftest saaledes, at de gamle Fugle trækker for de unge. Maaske har du allerede i Juni hørt den store Regnspoves melodiske Fløjt og set en mindre Flok trække forbi. Det er Hunnerne, der allerede er paa Vej mod Syd. De forlader Ungerne endnu medens de er dunklædte og overlader Pasningen til Hannerne, der først forlader dem, naar de er flyvefærdige. Først i August begynder de unge Fugle at trække, og det er saaledes dem, vi hører under de store Træk i September.

Sandsynligvis vil vi ogsaa se en Del Rovfugle: en Musvaage, der kredsende trækker forbi, en Taarnfalk, der staar og »musser« i Luften, en Spurvehøg eller Dværgfalk, der kommer strygende ganske lavt over Jorden, eller maaske selveste Vandrefalken, der sidder i ensom Majestæt paa en Hegnspæl.

Jeg saa en Dag en Dværgfalk jage en Ryle, det var den flotteste Flyveopvisning jeg endnu har set. Rylen brugte alle Kneb, lavede de bratteste Sving, steg højt tilvejs og styrtede sig i vanvittig Fart ned gennem Luften. Det hjalp ikke. Falken var stadig lige efter den. Hver Gang Rylen fløj lige ud, kunde jeg se, hvor Falken halede ind paa den; flere Gange var den saa nær, at den strakte »Fangerne« ud for at sætte dem i Rylen, men hver Gang fandt Rylen paa en Flyvemanøvre, saa at den vandt en halv Meters Forspring. Flere Gange kastede Rylen sig i Græsset, hvor den var sikker, for Falken tager aldrig et Bytte paa Jorden; men saa steg den lille Falk som en Raket til Vejrs og dykkede Gang paa Gang ned over Rylen for at jage den op, og tilsidst lykkedes det at faa den paa Vingerne. Atter gik den vilde Jagt frem og tilbage over Engene, og nu begyndte det at se galt ud for Rylen, der var ved at blive udmattet. Men da Falken var helt inde paa den, greb den den sid-

(Fortsættes Side 28)

Et Besøg i Nordtysklands Ungdomsherberger.

Af Dr. Alma Heiberg.

Ottehundrede km tilbagelagde vi — 80 inden- og udenlandske Pressearbejdere — paa to Dage i Autobus, under et Besøg til de nordtyske Vandreherberger.

Rejseindtrykket er blomstrende Overflod, bugnende Grønt. Vi kører gennem uendelig lange Kastanje-Alléer — det er, som om de hvide Blomsterkroner strømmer os i Møde. Saa er vi omgærdet af meterhøje Rødtjørnhække, og kort efter vifter Kornmarker paa begge Sider af vor ilende Vogn. Vi suser gennem tætte Skove, og pludselig ser vi ud over et Hedelandskab, hvor Gyvelen skinner i tykke Klynger. Det gule veksler atter til grønt; røde, blaa og hvide lysrer Blomsterne i grønne Enge, der gennemstrømmes af klare Bække. Det er Skærsommer.

I Magdeburg bænkes vi om lange Træborde. Unge Mænd bringer os den dampende Suppe. Som Modsætning til Byherberget føres vi derefter til Soltau, et udpræget Landherberge. Men

intet af, hvad vi saa, kunde maale sig med Lüneburgs Ungdomshjem. I 1931 var det Tugthus! Enkelte af Cellerne var bibeholdt med Senge til 2 og 4; i andre var Væggene slaaet ud, saa der var Leje til 12 eller 20 i to Etager. Meget smuk var Spisesalen, det tidligere Kirkerum, med farvede Glasruder og en herlig Udsigt over

Man spiser paa Dækket i godt Vejr. Den store Bro ses i Baggrunden.

Det flydende Herberg i Hamborg.

Byen med de røde Huse, der ligger helt indrammet af grønne Marker og Skove.

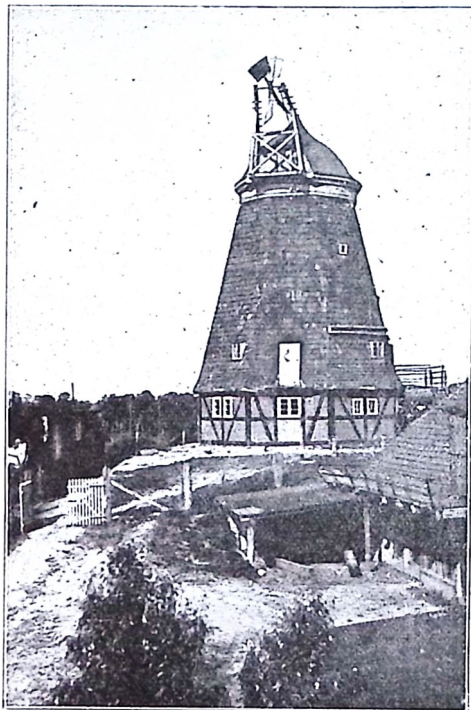
Til Hamburg ankom vi Kl. 23 (vi tog fra Berlin Kl. 9) og kørte op foran »Hein Godenwind«, det gamle, kasserede »Streikbrecker-Schiff*), som nu med sit skinnende hvide Skrog, sine luftige Sovesale og hyggelige Dagsrum er et af Tysklands ejendommeligste og mest besøgte Ungdoms-Herberger.

Skibet ligger ved den store »Ueberseebrücke«, Midtpunktet for Havnefærdselen, hvor de store sydamerikanske Dampere lægger til. Der er 570 Sovepladser, der i Sommermaanederne stadig er belagt. Efter at Skibet er sat i Funktion, er

*) Indtil 1933 var det indrettet med Sovepladser til Optagelse af Arbejdsvillige under Strejker.

Hamburgs aarlige Antal af Herbergsgæster steg fra 19000 til 80000.

Man fik udleveret en Lagenpose og et Haandklæde, trak Tæpperne omkring sig, lukkede sit Køje op — hvis man var saa heldig at kapre denne gode Nabo — og sov dejligt paa sin Tangmadras i øverste Køje. I Vaskerummet var der

Röbel Herberget i Mecklenburg.

ikke blot Haandvaske, men adskillige Brusebade og Fødvasker.

Efter Morgenkaffen under Solsejlet paa Dækket gaar Turen over Lübeck og Wismar til det fortrinlige Hjem i Warnemünde. Her er vi paa mecklenburgsk Jord. I denne Landsdel har Interessen for U. H. vist sig særlig levende, og der er her opstaaet meget originale og praktiske Herberger. I Teterow blev en Direktørbolig, i Röbel en gammel Vindmølle omdannet til U.-H. I Graal byggede man det første nye Herberge, hvis Stil bestemtes af Landskabet. I Ludwigs-lust's Slotshave erhvervedes Schweizerhuset, der er meget besøgt paa Grund af sine smukke Omgivelser. Men dog kan det ikke hamle op med Warnemünde-Herberget, hvor der allerede det

Det idylliske Ludwigs-lust Huset i Mecklenburg.

første Aar noteredes 10000 Gæster. Mange af disse var danske; det er jo ikke saa vanskeligt at komme hertil fra Gedser. Naar Warnemünde-Herberget er saa stærkt besøgt, skyldes det sikkert, at der her er den mest udmærkede Adgang til Strandbade i Østersøen.

Efter et Strandbad og en velsmagende Middag følger den elskværdige Gauleiter os til Teterow-Herberget i det mecklenburgske Schweiz, hvor en B. D. M.-Afdeling (= Bund deutscher Mädchen) synger for os og danser Folkedanse, deriblandt en rigtig gammeldags Klappfinale. — Endnu mange Kilometer skiller os fra Berlin, som vi først naar i Nattens smaa Timer.

Tyskland har nu 2500 Ungdomsherberger. Enhver Statsborger kan optages som Medlem. Indtil 20-Aars Alderen er det aarlige Bidrag 50 Pf., derefter 4 Mrk. (Studenter og Arbejdsløse det halve). Et Familiekort (Forældre, Børn og to Venner af disse) koster 5 Mrk. aarlig. Et Natteleje koster 50 Pf. Ethvert Medlem af Danmarks U. H. har ogsaa Adgang til Tysklands.

Dr. Alma Heiberg.

Ungdomsherberget i Warnemünde.

OPRØR I DET NORDLIGE KINA!

DEN STORE TERRÆNLEG

Revisor Frans Bruun.

DET var en storartet Terrænleg! Revisor Frans Bruun, som har tilrettelagt Øvelsen, fortjener at fremhæves; thi han har haft et stort Arbejde — ikke alene med at digte et saa spændende Grundlag, men ogsaa ved selve Tilrettelæggelsen. Der skete nemlig hele Tiden noget, og det er jo *det*, det gælder om.

Hvorfor referere Slaget, som foregik det i Danmark, naar Fantasien alligevel førte os direkte ud i Urocentret, hvor Stednavne som: Fuchin, Sungarifloden o. m. a. var ganske naturlige.

Altsaa — jeg er Krigskorrespondent, udsendt af et stort Maanedsmagasin i Danmark. Min Opgave er — ligesom alle andre Krigskorrespondenters — at finde ud til de farlige Steder, hvor der sker noget. Læserne er ubarmhjertige, de vil følge Slagets Gang i alle Enkeltheder.

Jeg er imidlertid saa heldig at komme med en af Generalstabens Vogne og bliver paa denne Maade ført lige ud i det farligste Terræn omkring Vadestedet over Sungarifloden i Provinsen Heilungchang, — i det nordlige Kina.

I Byen Fuchin har Wang Lu sine store Oplagshuse, herfra leder han sine Forretninger, der strækker sig til Provinsens fjerneste Egne, og herfra sender han de indkøbte Ris og Soyabønner ned ad Floden ud til Kysten. Men det er ikke helt ufarligt, for i Egnen huserer en

Røverbande, hvis Anfører er den ubarmhjertige men energiske Hai Feng. Banden, der bærer Navnet »Den sorte Silkesnor«, røver og plyndrer og foretager navnlig Pengeafpresninger, og udover derved et sandt Rædselsregimente. De, der ikke vil svare Afgift for »at blive beskyttet«, faar tilsendt en sort Silkesnor, hvilket er en Advarsel. Anden Gang faar de en Snor med to Knuder, hvilket betyder, at Afgiften skal betales omgaaende — ellers skærer Banden et Øre af »Nægteren« — højre eller venstre efter dennes frie Valg. Tredie Gang bærer Silkesnoren tre Knuder, og da er det en Undsigelse.

Feng har forlangt en stor Sum Penge betalt to Timer før Solnedgang paa 7. Maanedts næstsidste Dag. Det ser saaledes ret alvorligt ud for Wang Lu, men denne har ikke i Sinde at bøje sig for Bandens Krav og har derfor sendt Bud til Provinsguvernøren om Hjælp.

Alvorlig Situation.

En Troppestykke er undervejs Vest fra Igenem Skoven, under Anførsel af selve Generalguvernøren Ying Wu. Bønderne og Fuchins Beboere er under Wang Lu's Førerskab, opfordret til at gøre forbitret Modstand mod Røverbanden.

Generalguvernør Ying Wu har forsøgt at besætte Terrænet omkring Vadestedet over Sungari-Floden. Dette er kommet den snu Hai Feng for Øre, og da denne kender det vanskelige og

ufremkommelige Terræn bedre end nogen anden, fører han — til Hest — sin Bande direkte mod Vadestedet og ankommer her før Generalguvernøren. Hai Feng sender en lille Forpost ud for at spionere (en Kamp-Taktik, han ynder) og opnaar paa den Maade at lokke Ying Wu's Soldater i Baghold og knuser saaledes Størsteparten af Soldaterne.

Nord for Fuchin kom det til nye, voldsomme Slag — ogsaa her gik Bandeføreren af med Sejren. Hai Feng er ganske vist berygtet og brutal, men han er dygtig og fører sine Folk bedre end mangan General.

Flere Kampe i Nattens Løb.

I Ly af Nattens Mørke er det lykkedes Generalguvernøren Ying Wu med megen Dygtighed at faa bragt tre værdifulde Transporter i Sikkerhed.

Der udkæmpedes flere Kampe i Løbet af Natten, men omkring Kl. 1 Nat, er alt roligt, og de fleste Tropper er gaaet i Kvarter.

Den store Generalstab arbejder under Højtryk i Hovedkarteret.

Næste Dag —

Kl. 7 Morgen: Vi har foretaget en Rundtur i de forskellige Lejre. Man er ved at gøre klar til Dagens Kamp.

Hai Feng er fast besluttet paa at faa en endelig Afgørelse i Dag. Han rykker derfor hurtigt ud og ramler ikke længe efter sammen med Bønder og Soldater. Her gaar det for første Gang galt.

Bandeføreren trækker sig tilbage og raadslaar med sine Mænd. Der finder nogle enkelte Kampe Sted.

Det sidste Slag.

Det trækker sammen til et sidste Slag. Alt

Øverst: Chefen for Københavns Divisionen, Grosserer Erik Sjaquist, studerer Kortet sammen med sine Underførere. Længst til højre ses Adjunkt Krebs fra Ribe.

Nederst: Rektor Hartvig-Møller højt til Hest.

omkring er stille — før Stormen. Der gaar lang Tid, inden der rigtig sker noget.

Endelig: En Fortrop er kommet til Syne — en Bagtrop følger efter. Det er Generalguvernør Ying Wu med sin Hær. De trækker ned til Broen ved Sungarifloden. Altsaa, den skal besættes.

I det samme dukker Røverbanden op med selve Hai Feng i Spidsen. Et af de voldsomste Slag udkæmpes. Det gaar paa Livet løs. Alle Mand er i Gang. Mange Saarede og Døde bliver Kampens Resultat. Her var Kibbo — Hai Feng's Underfører — en stor Støtte. Ved hans Hjælp lykkedes det Røverne med en Grusomhed uden Lige at knuse Soldater og Bønder fuldstændigt. Resultatet blev derfor en Slutsejr for Hai Feng med 18000 Points mod 9000.

— — —

Men lad os se paa Slaget med danske Øjne. Vi vil da se, at Røverne bestod af Spejdere fra København og Omegn — og Anfører var Rektor Hartvig-Møller (Hai Feng) med Kaj Lundby (Kibbo) som Underanfører.

Øboere og Jyder deltog som Soldater og

Bønder, hvis Førere var Thuesen fra Aarhus (Wang Lu) og Per Lang, Helsingør (Ying Wu). Naar Hartvig-Møller med Københavns og Omegns Spejdere vandt en saa stor Sejr over Øboere og Jyder, skyldes det udelukkende, at Hartvig-Møller lagde mest Vægt paa regulært Slag. Kun faa kan som han — med en saadan Dygtighed og saa god Taktik — føre en stor Styrke til Sejr.

Øboere og Jyder lagde nemlig mere Vægt paa at løse Opgaver som disse, at bringe de under Øvelserne saa vigtige 6 Vogne (Kærrer) til Farum (Fuchin) eller til et nærmere betegnet Sted i eller ved Gandløse Ore (Vestskoven). Hver Vogn, der bragtes i Sikkerhed, gav 100 Points, og her lykkedes det Øboere og Jyder at redde 500 Points. — Fra Kl. 23 til Kl. 2 gjaldt det endvidere for Bønderne om at bringe en Del store Kasser med Værdisager i Sikkerhed samme Sted som Kærrerne. Hvis Kasserne kom frem i rette Tid, tilfaldt der Bønderne 50 Points for hver, hvorimod Roverne fik 150 Points for hver erobret Kasse. Her reddede Øboere og Jyder 600 Points.

Endvidere blev der for Meldingstjeneste mellem Soldater og Bønder indbyrdes og imellem

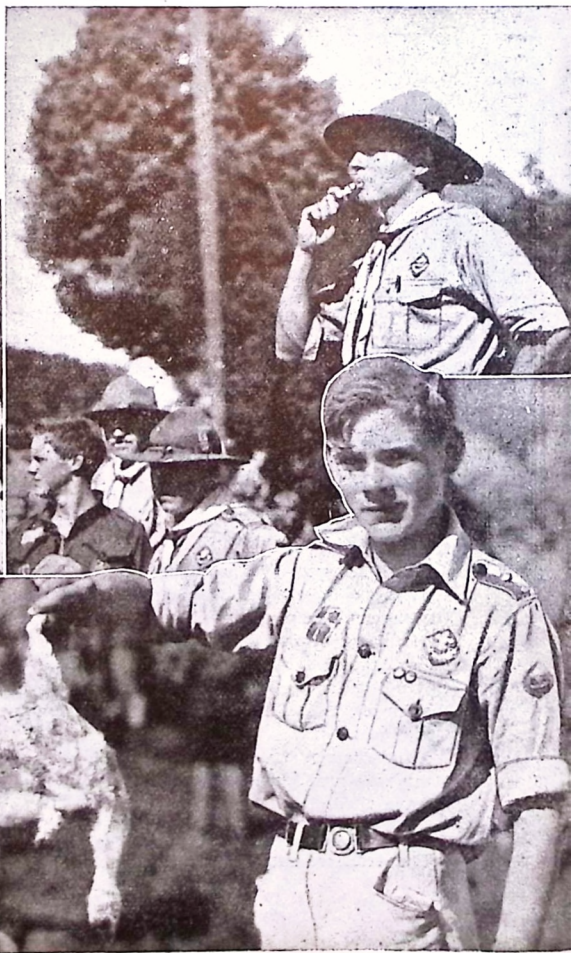
Roverne indbyrdes givet 15 Points for hver fremkommet Melding og 100 Points for hver erobret Melding. Hvis Meldingerne ikke kom frem til de i Specialgrundlagene opgivne Steder inden Kl. 3, tabte Partiet 25 Points. Her vandt Øboere og Jyder over Københavnerne med 400 Points mod 330.

Endelig var der Anbringelsen af »den sorte Silkesnor«. Her var det Hartvig-Møller, der tog det store Points-Antal. Det gjaldt nemlig for Roverne om at faa anbragt »Firmamærket« i saa stor en Udstrækning som muligt hos saavel Soldater som Bønder. Her fik København og Omegns Spejdere 750 Points mod Øboere og Jydere 150.

Det var imidlertid Armbindene, der afgjorde Kampen. Hvert Armbind talte 10 Points, og det nøjagtige Points-Antal for Armbind er: 17020 (Hartvig-Møller) mod 7000 (Thuesen og Per Lang).

Knud Overs.

Øverst til højre: Jens Hvass sløjter af. Nederst til højre: Det eneste virkelige Offer, en Hanekylling. Til venstre: Slagsmaal.

HVAD HUSKER DU SÆRLIGT naar du tænker paa Jubilæumslejren?

The thorough friendship existing since 1924 between Danish and Hungarian scouts is an eloquent proof of the value of our great scout-camps, at which the sons of different nations meet and through which the boys' knowledge and love of our respective countries is spread to wide groups of our peoples.

Our boys love Denmark — not only those who took part in the Danish Jamboree camps — but all. We delegates to the National camps of the Danske Spejderkorps came with the same feelings to old friends and to the place, where this friendship was first time strengthened, and we return home from this camp full of beauty and joy with a deep feeling of gratitude.

Count Paul de Teleki,
Spejderchef,
Medl. af den int. Komité.

*

De lyseste og beste minner fra lejren? Ja, vi har mange gode minner fra Jubilæumslejren.

Først i rekken tror jeg kommer den 24 timers øvelse ved Farum, som for oss alle blev en oplevelse. Samværet med kameratene fra 1. Ordstrup tropp ute i marken og kampen mellem røvere og bønder, vi minnes det alt med glede. Andre gode minner: Kongebesøket, leirens illuminasjon, det var å opleve eventyret. Og så leirbålne i Ulvedalene og fakkeltogene hjem til lejren, — oplevelser, som vi ikke glemmer. Københavnerdagene og opholdet i de danske speiderhjem står som lyse minner for oss norske speidere. Hjertelig takk for alt.

Med speiderhilsen

Erik Rasmussen.
(Norge).

*

Tre Ting bed sig særlig fast i mig under Jubilæumslejren i Ermelunden.

Regnvejret de første Dage — eller rettere sagt det Humor, det blev taget med. B.-P. sagde i Jamboreen 1929: Ethvert Fjols kan være en god Spejder paa en smuk Dag, men det, som det kommer an paa, er at faa det bedste ud af en skrap Dag! Og det synes jeg, I fik af det Par skrappe Dage, Lejren blev indledet med.

Dernæst et Par Situationer under Terrænlegen, hvor temmelig store Styrker tørnede sam-

men, og hvor man maatte spørge sig selv: Gaar dette her uden alvorlige Uheld? — Og det gik, for man kæmpede helt igennem spejdermæssigt.

Endelig — og det var jeg mest glad for — det Kammeratskab, jeg blev mødt med, saa jeg ikke følte mig som en fremmed Gæst men som en af jeres egne. Tak for det!

Aage Larsen,
K. F. U. M.

*

Før vi rejser fra det skønne Danmark, hilser vi alle Danske Spejdere og Førere og takker for den venlige Mottagelse og for det, hvad vi har kunde lære i Lejren. Den Danske Gjæstfrihed er kjent hele verden over og likeledes Dyktigheden av de Danske Spejdere. Vi mindes særdeles den gode Orden og Disciplin ved den store Natøvelse. Vi ønsker det bedste til Det Danske Spejderkorps og haaber at møte mange Danske Spejdere i Østerig ved Jubilæumslejren 1936.

Paa Gjensyn!

Dr. Alfred Pokorn.
(De østrigske Spejdere).

(Dr. Pokorn har selv skrevet dette Brev paa Dansk).

*

Before leaving your country I think it necessary to express my best thanks to all our Danish Scout Friends who made our stay in Denmark so happy. This camp will no doubt give a further development to our world-wide brotherhood af Scouting. I have a very good impression of Scouting in Denmark and I hope that we may see in the near future Danish Scouts to be the guests of the Dutch Boy Scouts.

W. Kloot,
Dutch Contingent.
Holland.

*

Ved det første Lejrbaal i Ulvedalene stod en lille Klynge Spejdere fra Ribe og nynnede, mens en lille Spejder med klar Stemme reciterede »Du Mand af Nord«. Det var saa ligetil og saa dansk, og de mange Tilhørere lyttede i aandeløs Stilhed. Mon vi ikke alle følte den store Stemning i dette Øjeblik?

En enestaaende Kammeratskabslejr er brudt,
(Fortsættes Side 21)

JUBILÆUMSLEJREN

1935

Det var en udmærket Indsats, Provinsen gjorde i Korpslejren. Baade kvantitativt og kvalitativt hævdede Provinstroppene sig paa den smukkeste Maade. Københavnerne har i mange Aar staaet over eller i alt Fald lige med Kammeraterne ude fra Landet, men det kunde man ikke sige, at de gjorde her i Lejren, — hvad Aarsagerne saa end kunde være.

Det var Synd, at saa mange københavnske Spejdere, og ikke mindst saa mange københavnske Førere blev hjemme. Det var Synd for Korpsset, men det var ganske særlig Synd for dem selv, — eftersom Korpslejren blev en stor Succes; det var et Jubilæumsforetagende, som Korpsset og vi alle kan være glade for og stolte over.

Vejret kunde jo nok de første Dage have været lidt bedre. Blæst og Byger prægede den iøvrigt smukke Aabningshøjtidelighed Søndag den 28. Juli. Vor gamle Spejderkammerat Prins Knud med Prinsesse Caroline Mathilde tilligemed en Mængde andre af Korpssets Venner, f. Ex. den tidligere Præsident, Grosserer Chr. Holm, Generalkonsul Ludvigsen, Oberstløjtnant Wegener, Admiral Carstensen, Viceskoledirektør H. A. Svane og mange flere var til Stede. Der holdtes 3 korte og udmærkede Taler af Ove Holm, Viceskoledirektør Svane og Prins Knud, før det store Jamboreeflag gik til Top.

Det var en usædvanlig smuk Lejrplads, vi kunde se udover, ikke mindst da Solen Søndag Eftermiddag brød frem og kastede sit straalende og varme Lys over Spejdere og Telte. Mon der i det hele taget findes en skønnere og mere velagnet Lejrplads end »Jamboreesletten«.

Lejrens Deltagere, baade dem fra København, Provinsen og Udlandet, var kommet i Løbet af Lørdagen, og derfor var alle endnu Søndag og

Mandag stærkt optagne af at indrette deres Lejre. Tropskonkurrencen i Lejrindretning sluttede jo Mandag Kl. 5 Eftm. Om det er den almindelige Duelighed, Spejderne efterhaanden har erhvervet, eller om Konkurrencen var Skyld deri, véd jeg ikke, men det var gennemgaaende overordentlig smukke og velindrettede Lejre, man saa. En særlig Opmærksomhed vakte Vedels Egne, som i Stedet for en Teltlejr havde rejst adskillige meget store og fortrinlige Zuluhytter.

Og midt i Lejren stod en kæmpe-mæssig Totempæl, vist nok den største Totempæl, der nogensinde er rejst i en Spejderlejr.

Man kunde ikke sige andet, end at vi havde travlt hver Dag og lige fra den første Dag. Hver eneste Eftermiddag var der under Borges Andersens myndige Ledelse Opvisninger — mere eller mindre gode. Noget, der i alt Fald

tog Kegler, var Automobilulykken, hvor Falck kom jagende med 2 Udrykningsvogne og fik de fleste til at tro, at der virkelig var sket en alvorlig Ulykke.

Lejrsportsdommerne Jens Hvass, Oberstløjtnant Wöhlk og K. Thuesen fra Aarhus havde et meget vanskeligt og ogsaa meget omfattende Arbejde med at bedømme de forskellige Trope. Da det jo gjaldt om at finde Korpssets bedste Trop, omfattede Bedømmelsen ikke alene Lejrindretningen men ogsaa Lejrjorden, Renlighed og »Lejrsnit«.

Iøvrigt henviser jeg til den særlige Beretning om Konkurrencer og Sport i Lejren, hvor man ogsaa vil kunne læse Resultaterne.

Lige fra den første Dag blev der spillet Haandbold og trukket Tov, saa det var alt i alt ikke mærkeligt, at kun faa af os fik Lejlighed til at benytte de gratis Badebilletter til Bellevue.

Det var morsomt at træffe de mange uden-

Ove Holm, Prinsesse Caroline Mathilde, Prins Knud og Viceskoledirektør H. A. Svane ved Aabningsparaden.

landske Hold. — Englænderne under Ledelse af den lille sammenbidte Mr. Laverty. Vi husker Englænderne specielt for deres meget dygtige Boldspil.

Hollænderne under Ledelse af Mr. Kloot, der var en særdeles tiltalende Spejdertype. Det var Hollands 2 bedste Patruljer, man havde sendt herop, saa det var ikke underligt, at den hollandske Lejr var en Mønsterlejr.

Polakkerne under Mr. Slawik var, da de endelig kom, dygtige Folk og dertil flotte Spejdere, som vil blive husket længe — ikke mindst af Flokførerne og Flokassistenterne.

Østrigerne under Ledelse af den smilende og elskværdige Dr. Pokorn havde en særlig Evne til at komme i Lag med de danske Kammerater. Der er ingen Tvivl om, at der mellem Østrig og Danmark er knyttet særlige Baand.

Vore norske Kammerater med Chefen Erik Rasmussen, der ogsaa førte Nordmændene under Jamboreen 1924, fortjener en særlig Omtale. Det var nogle ualmindelig stoute Gutter, temmelig gamle — og selvstændige. De deltog med den sædvanlige norske Energi i alle de Konkurrencer, som stod aabne for dem. I Terrænøvelsen indlagde de sig megen Hæder, og de sejrede i Tovtrækningskonkurrencen og hjemførte den af Gentofte Kommune udsatte meget smukke Solvpokal.

Desværre havde vi kun 8 Repræsentanter for de svenske Spejdere. De var under Ledelse af

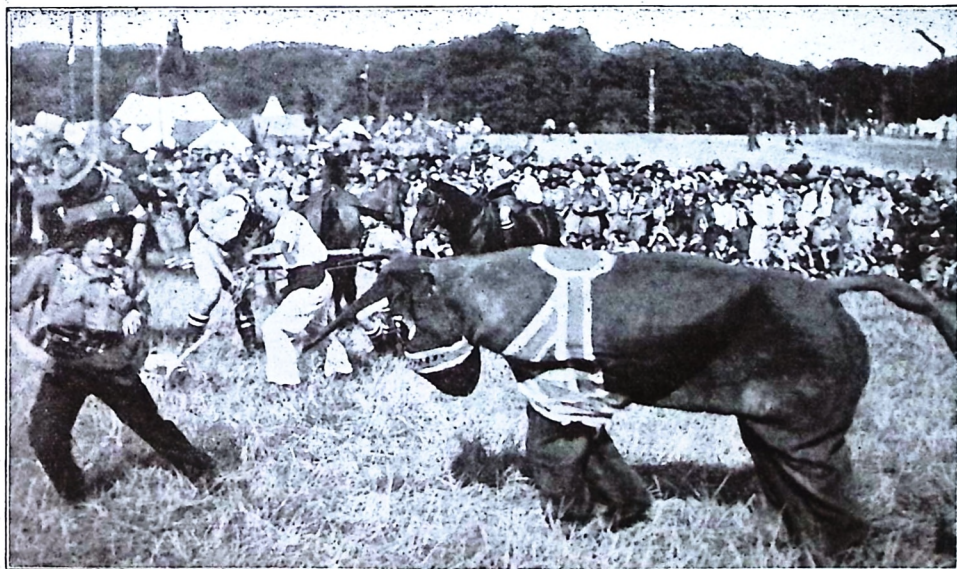

Udsigt over Lejrpladsen med Marketenderiet i Baggrunden.

Distriktschefen, Herr Friberg og repræsenterede deres Korps paa en meget smuk Maade, — ikke mindst deres Lejr var præget af Orden og Stilhed. Vi vil længe huske den lille Scout, som deklamerede ved Lejrbaalet. Det gjorde han nydeligt.

Franskmændene under Monsieur Grivel havde vist nok Vanskeligheder med den danske Mad, men de lod alligevel til at befinde sig vel, ogsaa til Trods for, at de havde svært ved at tale med Kammeraterne. Det hjalp, da de fik 3 Fætre til at hjælpe sig.

Endelig bør det nævnes, at vi i Lejren havde

Randers Spejdernes vidunderlige Tyrefægtning. Læg Mærke til, at der var rigtige Heste med.

en tjeckoslovak, der »kom tillopende«. Han fremviste sit Spejderpas, fik Lov til at være i Lejren og viste sig at være en flink Fyr.

Som fremmede Gæster havde Lejren endvidere den ungarske Spejderchef, Grev Paul de Teleki (tidligere ungarsk Statsminister og Medlem af den internationale Komité), Dr. Papp, Præsident for de ungarske Spejdere, Dr. de Molnar, International Commissioner for Ungarn, Professor Sik, Vicepræsident for de ungarske Spejdere, og Dr. v. Farkasz, Vicepræsident for de ungarske Spejdere, Provst Valentiner, Formand for F. D. F., Dr. Toffler, International Commissioner for Österreichischer Pfadfinderbund, Kaptajn v. Tepser, Chef for Österreichischer Pfadfinderbund, og sidst men ikke den mindst velkomne Kommunalærer Aage Larsen fra K. F. U. M.-Spejderne.

Vore udmærkede Kammerater fra de fjerne Færøer skal ikke nævnes blandt Udlændingene. Men nævnes skal de.

KONGENS BESØG I LEJREN

En af Lejrens Hovedbegivenheder var Kongeparrets Besøg. Om Mandagen kom Kongen og Dronningen Kl. 3, og de blev modtaget af Lejr-

chefen Ove Holm, Tage Carstensen og Jens Hvass. Vi stod alle opmarcherede paa Stortorvet, og da Kongeparret ankom hertil, udbragte Erik Dahl et nifoldigt Leve, hvorefter vi sang »Kong Christian stod ved højen Mast«. Kongen og Dronningen gik ned langs Fronten og talte meget elskværdigt med adskillige af Førerne, særlig med Spejderkorpsets Stifter, Rektor Hartvig-Møller. Efter Paraden spadserede Kongeparret rundt i Lejren, tilsyneladende meget interesseret. Vedels Egne var yderst frimodige og bad Kongen og Dronningen om at slaa Som i deres Tropsuhyre. Det, der imidlertid morede Kongen og Dronningen mest, var Randers-Spejdernes brilante Tyrefægtning. Det var en fremragende Opvisning, som egentlig fortjente en selvstændig Omtale.

I det hele taget havde man Indtrykket af, at Kongen var glad for at være sammen med de mange Spejdere. Han holdt f. Ex. en lille improviseret Tale, lige inden Kongeparret forlod Lejren. Desværre hørte vist ikke saa forfærdelig mange, hvad Kongen sagde, men det var nogle usædvanlig venlige og hjertelige Ord.

Tirsdag og Onsdag gik hovedsagelig med den store Terrænleg, som refereres andet Steds i Bladet. Det var iøvrigt en fortræffelig Øvelse, og jeg tror, at denne vil staa som et af de bedste Minder, vi alle har fra Lejren. Ikke mindst

Fra den polske Lejr. Nogle arbejder, mens andre ser til — og tager sig ud — med Slængkapper og Ørnelfler i Huen.

vil vi huske den Venlighed, vi mødte paa Gaardene, hvor vi var indkvarterede.

Torsdag og Fredag var Udflugtsdage, idet Halvdelen af Lejren hver Dag var paa Tur til Hillerød og Fredensborg eller Helsingør og Helsingborg, medens den anden Halvdel var travlt optaget af Sport og Konkurrence, særlig Patuljekonkurrencen i Dyrehaven. Fredag Aften var der stort Publikumsbesøg i Lejren, som var meget smukt illumineret.

Om Lørdagen var vi allesammen paa Dyrehavsbakken. Muligvis vil denne Dag for nogle af Deltagerne staa som den bedste i Korpslejren. Under alle Omstændigheder morede vi os godt.

Søndag den 4. August var den sidste rigtige Lejrdag med Publikumsbesøg, Opvisninger (vi husker 6. Vbros glimrende Brobygning), afsluttende Kampe i Haandbold og Tovtrækning, — og det sidste og bedste Ulvedalsbaal om Aftenen. Disse Baal, der afholdtes paa Pladsen, hvor ellers Friluftsteatret er, Søndag, Torsdag, Lørdag og Søndag, fortjener egentlig en særlig Omtale. De var meget smukke og gennemgaaende præget af en vidunderlig Stemning, en Stemning, der bredte sig fra alle os Spejdere og ud til de bagerste af de mange Tusinde Tilskuere. Efter hvert Lejrbaal drog vi med Fakler ned gennem Skoven, og en skønnere Afslutning paa Baalene end dette Fakkeltog, kunde ikke tænkes. Det, jeg husker bedst fra den store Jubilæumslejr, er

Randers Spejdernes flotte Portal, formet som Byens Vaaben. netop Baalene og de 1000 Fakler gennem den lyse Sommerskov.

Mandag den 5. August var uigenkaldelig sidste Dag med Præmieuddeling og Afslutningshøjtidelighed.

Korpsets bedste Division viste sig at være Hellerup Divisionen.

Korpsets bedste Trop var 2. Aarhus med 613.8 Points (sikkert til stor Ærgrelse for 6. Vesterbro, som havde 612.9 Points).

Korpsets bedste Patulje blev atter »Ulvene« fra 2. Aarhus, den samme Patulje, som sejrede i Landsturneringen i Basnæs. Saa der kan næp-

Øvelsesgrundlaget studeres. Fra venstre: Grev Teleki, Tage Carstensen, Dr. de Molnar og Dr. Papp.

pe være Tvivl om, at det er Landets bedste Patrulje. Nr. 2 i Patruljekonkurrencen blev »Maagene« fra 1. Ordrup, og Nr. 3 blev »Falkene« fra 6. Vesterbro Tropic.

I Lejrskonkurrencen blev 1. Roskilde Tropic Nr. 1, Hellig Anders Tropic Nr. 2 og 1. Hellerup Tropic Nr. 3.

Korpsets bedste Division fører fremtidig Korpsets Fane, og den bedste Tropic fører Korpsets Stander — begge til næste Korpsturnering. Præmien for Lejrskonkurrencen — et komplet Tropsmateriel — var udsat af Berlingske Tidende, 2. Præmie, en Lejrflagstang, var udsat af Korpset, og 3. Præmie, et Signalhorn, var udsat af Depotet.

Med Hensyn til de øvrige Resultater henvises til den særlige Artikel om Konkurrencer.

Denne Beretning om Korpsets Jubilæumslejr bør ikke slutte uden en Tak til de Mænd, som har arrangeret og gennemført Lejren paa en saa udmærket Maade. — Først og fremmest Ove Holm, der var Chefen for og Sjælen i det hele, dernæst Tage Carstensen, som havde Ansvaret for vor Beskæftigelse fra vi kom, til vi gik, — og jeg tør nok sige, at

det lykkedes ham at beskæftige os. Lige lovlig meget. Erik Dahl, som var Mester for hele Lejrens praktiske Arrangement, og som særlig havde megen Ære af Proviantvæsenet; den eneste Anke, der kunde rettes herimod — men det er maaske ogsaa en Anke, var den, at Madrationerne var meget for store. Der blev smidt ikke saa lidt Mad væk. Borges Andersen, der myndigt og dygtigt ledede Opvisningerne, Knud Jensen, som havde det meget ansvarsfulde og li-

det taknemlige Hverv som Transportchef, og sidst men ikke mindst Erik Petersen, der dels havde hele Regnskabsvæsenet under sig og dels som Sekretær samlede alle Traadene i sin Haand.

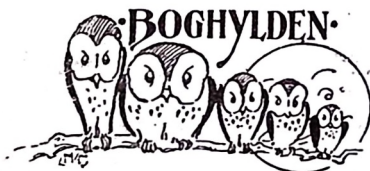
Medens disse Linier skrives, er alle Provinspejderne kommet ind til København, hvor de er blevet indkvarteret i Spejderhjem, og hvor de som Turister forhaabentlig morer sig godt og ser saa meget smukt og interessant, at de faar Lyst til snart igen at komme herover for at

besøge deres københavnske Kammerater og genopfriske de Venskaber, som er blevet stiftet i Jubilæumslejren.

Deltager.

Farvel og paa Gensyn.

Terrænlege.

Korpset har udsendt 2' Udgave af Tage Carstensen og Mogens Colds udmærkede lille Bog »25 Terrænlege«. Der er yderligere tilkommet 5 Øvelsesgrundlag, saaledes at Bogens Navn nu er »30 Terrænlege«. Prisen er ovenikøbet nedsat til 75 Øre. Ikke alene Tropsførere men ogsaa Patruljeførere vil her kunne finde en Mængde gode Idéer til Øvelser. Og de kan spare me-

gen Ulejlighed, eftersom Grundlagene er fuldt udarbejdede lige til at skrive af.

Samtidig har Sveriges Scoutförbund udsendt en lille Bog »Terräng-Lekar« indeholdende 38 skitserede Grundlag for Øvelser med smaa og større Afdelinger. For dem, der er svenskkyndige er det en særdeles anbefalelsesværdig Bog. Den kan faas gennem Depotet.

»Kajakker«.

Kanoexpert K. V. Palslev har udsendt en ny Udgave af sin fortræffelige, forlængst udsolgte Bog »Kanoer«. Den indeholder meget værdifulde og fyldestgørende Oplysninger om Kanotyper, deres Bygning og Brug. Selvbyggere og Kanoere kan ikke ønske sig en bedre Vejledning.

(fortsættes Side 22)

JUBILÆUMSLEJRENS KONKURRENCER

Lejrsport.

Konkurrence i Indretning af Tropslejrerne, Lejrorden m. v. løbende fra Ankomsten til Mandag Eftermiddag Kl. 16. Højest mulige Points-antal 392. Deltagelse obligatorisk.

Vinder: 1. Roskilde med 336 Points.

Nr. 2: Hellig Anders 331 Points.

Nr. 3: 1. Hellerup 330 Points.

Patruljekonkurrencen.

Løbende gennem hele Lejrperioden. Højest mulige Pointsantal 400. Deltagelse obligatorisk. Ialt indkom der 325 Besvarelser.

Vinder: Ulvene, 2. Aarhus, med 350 Points.

Nr. 2: Maagerne, 1. Ordurp, 348 Points.

Nr. 3: Falkene, 6. Vesterbro, 344,5 Points.

Konkurrencen om bedste Trop.

Troppens Gennemsnit i Patruljekonkurrencen (udregnet ved at dividere Antallet af de i Lejren repræsenterede Patruljer fra Toppen ind i det samlede Pointsantal, Troppen opnaaede, uden Hensyn til om en eller flere af Patruljerne ikke besvarede Opgaven) lagt til Troppens Points i Lejrsport. Højest mulige Pointsantal 792.

Vinder: 2. Aarhus med 613,8 Points.

Nr. 2: 6. Vesterbro 612,9 Points.

Nr. 3: Hellig Anders 608,4 Points.

Konkurrencen om bedste Division.

Alle deltagende Troppes opnaaede Points-antal i Konkurrencen om bedste Trop sammenlagt og divideret med Antallet af alle Divisionens Troppe, uanset om disse var repræsenteret i Lejren eller ej.

Vinder: Hellerup Division med 475,2 Points.

Nr. 2: Bernstorff Division 443,3 Points.

Nr. 3: Lolland-Falsters Division 397,9 P.

Haandboldturneringen.

I Klasse A (under 14 Aar) blev der spillet 61 Kampe.

I Klasse B (over 14 Aar) blev der spillet 39 Kampe.

Vinder Klasse A: 1. Esbjerg.

Vinder Klasse B: 3. Aarhus.

Tovtrækningsturneringen.

I Klasse A blev der trukket 43 Kampe.

I Klasse B blev der trukket 15 Kampe.

Vinder Klasse A: Vedels Egne.

Vinder Klasse B: Norges Hold. (Bedste danske Hold blev 1. Farso).

Tegning af Lejrarbejder.

Enkeltmandskonkurrence.

1. Præmie: Jørn Nielsen, 7. Aarhus.

2. Præmie: Jørgen Pedersen, 1. Valby.

3. Præmie: Knud Riis Hansen, 1. Grenaa.

Fremstilling af Lergenstande.

Tropskonkurrence.

1. Præmie: 1. Sct. Georg.
2. Præmie: 2. Hellerup.
3. Præmie: 2. Aabenraa.

De officielle Resultater fra Tropsturneringen.

Trop	Lejr-konk.	Patr.-konk.	Ialt Nr.
1. Københavns Division			
5. By	207	38,3	245,3
1. Nyboder	274	196,5	470,5
Københavns Division			
3. By	245	212,7	457,7
Sct. Georgs Trop	294	303,5	597,5
Hans Tausen	310	137,7	447,7
Sct. Jacob	246	183,7	429,7
Pionertroppen	197	0	197
1. Søborg	215	0	215
Ørnetroppen	251	47,1	298,1
Fuglebakken	293	46,7	339,7
Grondalsvænge	271	0	271
1. Vesterbro	248	209,2	457,2
2. »	324	168,2	492,2
3. »	297	143,1	440,1
6. »	318	294,9	612,9
1. Østerbro	278	0	278
4. »	290	172,7	462,7
5. »	271	0	271
Valby	308	214,7	522,7
Frberg-Absalon Division			
1. Frederiksberg	281	243,2	524,2
3. »	262	251	513
5. »	296	140,5	436,5
6. »	254	142	396
1. Absalon	282	252,8	534,8
2. »	232	0	232
3. »	267	217	484
Hertug Knuds Division			
2. Absalon	199	251	450
Sct. Laurentii	197	0	197
Hellerup Division			
1. Hellerup	330	194,7	524,7
2. »	296	243,9	539,9
4. »	284	269	553
Bernstorff Division			
1. Charlottenlund	204	241,3	445,3
1. Gentofte	236	207,8	443,8
Gjølgerne	249	70,8	319,8
1. Ordrup	272	292,1	564,1
Trop			
Gentofte Kommunes Division			
1. Lyngby	299	300,7	599,7
Fr.borg Amts Division			
1. Helsingør	244	0	244
2. »	306	185	491
Christian IV	244	176	420
1. Frederiksværk	244	228	472
Skjalm Hvides Division			
Marsk Stig	232	0	232
Kong Skjold	260	207,5	467,5
Svend Gønge	249	0	249
Dronning Margrethe	261	203	464
Valdemar Sejr	257	251,5	508,5
Esbern Snare	274	250,1	524,1
Vestsjællands Division			
Hellig Anders	331	277,4	608,4
Karl af Rise	267	247	514
Sydsjællands Division			
1. Køge	260	82	342
1. Næstved	244	87,5	331,5
1. Roskilde	336	197,6	533,6
Kong Volmer	246	180,6	426,6
Klintekongen	247	137,3	384,3
1. Præsto	226	175	401
Lolland-Falster Division			
Glenterne	283	170,7	453,7
1. Maribo	267	163	430
1. Nakskov	275	248	523
1. Nykøbing	293	107	400
1. Stubbekøbing	224	266	490
Kong Ring	263	225,5	488,5
Fyns Division			
1. Odense	291	0	291
2. »	234	118,3	352,3
3. »	279	221	500
7. »	278	63,7	341,7
1. Assens	204	0	204
Ørkild Trop	219	118,5	337,5
Kongee Division			
1. Aabenraa	306	255,1	561,1
2. »	309	277	586
1. Graasten	269	251,1	520,1
1. Fredericia	279	254,7	533,7
1. Vejle	296	212,1	508,1
1. Haderslev	296	279,2	575,2
1. Ribe	241	247,8	488,8
1. Tønder	294	204,2	498,2
1. Grindsted	273	263,9	536,9
1. Esbjerg	265	92,3	357,3
1. Sønderborg	294	0	294

Trop	Lejr- konk.	Patr.- konk.	Ialt Nr.
Midtjyske Division			
1. Aarhus	283		283
2. »	328	285,8	613,8 \ 1
3. »	323	282,6	605,6 \ 4
4. »	277	216	493 \
5. »	271	266,4	537,4 \
6. »	284	221,3	505,3 \
7. »	272	245	517 \
8. »	240	240,8	480,8 \
9. »	250	181	431 \
10. »	262	271	533 \
1. Grenaa	237	28	265
1. Braaskov	272	238	510 \
1. Silkeborg	276	0	276
1. Herning	285	247	532 \
1. Bøgild	240	153	393 \
Erik Menved	239	259,4	498,4 \
Vestjysk Kostskole	277	0	277 \
1. Brædstrup	198	178	376 \
1. Angantyr	188	193,3	381,3 \

Norrejyske Division			
1. Sæby	232	298,1	530,1 \
1. Frederikshavn	315	264,8	579,8 \ 8
Guldharald	289	268	557 \
Skipper Clement	201	0	201
Kong Hans	201	0	201
1. Randers	267	94	361 \
2. »	286	216,4	502,4 \
3. »	254	211	465 \
2. Hobro	277	153,5	430,5 \
1. Viborg	256	0	256
1. Farsø	260	228,5	488,5 \

Trop	Lejr- konk.	Patr.- konk.	Ialt Nr.
1. Brønderslev	208	274	482 \
1. Hjørring	311	100,7	411,7 \
Jens Bang	205	0	205
Klit Division			
1. Struer	267	0	267
1. Holstebro	139	49,6	188,6
Udenfor Division			
1. Rønne	240	207,7	447,7 \
Sigmund Brestisson	277	0	277

1/1

Tage Carstensen.

HUSK!

at indsende dine gode Fotografier
til „Spejdernes Magasin“s Fotokon-
kurrence!

Fristen udløber den 8. September.

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

MASKINAFSKRIVNING

SPEC.: MASSEDUPLIKERING

DANNYS FLOK

Fortsat Roman.

Oversat af Aage Jørgensen.

III. Kidnapped.

»Hvor er det venligt af Dem,« sagde Pigen »er det nu ikke for megen Ulejlighed; De kommer mindst 12 Kilometer bort fra Deres Vej.«

»Det gør ikke noget,« sagde Manden, »det vil da være morsommere end at staa her, ikke?«

»Dat,« sagde den ældste Søster, »du maa hellere sætte dig tilbage, saa Hr. — Hr. —?«

»Darey.«

»Saa Hr. Darey kan fortælle mig, naar Vejen svinger.«

Pigen steg ind temmelig gnaven.

»Ved De hvad!« sagde den unge Mand, som om han havde faaet en god Ide, »jeg tror, det vilde spare Dem for en Mængde Tid, hvis De lod mig køre. Da jeg kender Vejen, kan jeg køre hurtigt, men De véd ikke, hvor Svingene er, saa De maa køre langsomt. Jeg kender de vanskelige Sving. Tor De lade mig køre? Jeg tror, jeg kunde køre Vognen i Søvn.«

Den ældste Pige blev en Smule ubehagelig berørt.

»Du kan altid stole paa en Spejder, Cecily!« sagde hendes Søster. »Det er morderlig venligt af Hr. Darey at tilbyde det. Lad ham køre den — det er allerede meget sent; jeg risikerer, at jeg kommer for sent til at blive Gudmoder.« Saa blev der en almindelig Skiften Pladsder.

Nu havde Sam fulgt Samtalen nøjagtigt lige fra Begyndelsen, og han var ikke tabt bag af en Vogn.

Først og fremmest vidste han, at den forklædte ikke var nogen rar, ridderlig-Tropsfører, men en afskyelig Bandit, der næsten havde slaaet Danny ihjel og taget hans Klæder. Dernæst vidste han, at alt, hvad han havde fortalt, var en Kæde af Løgne. Broen var ikke faldet sammen — Ulvene havde set den paa Afstand, da de gik paa en Bakke. Der stod ingen Spejdere langs Vejen; og Manden var ikke sat der for at advare Folk. Endelig, hvis Glebe Hall var i Nærheden af Første Glebe Trops Hovedkvarter, var det ikke 12 Kilometer borte ad den anden Vej, men snarere nærmere. Derfor, tænkte Sam, vilde den Mand køre Vognen, fordi han vilde køre

de unge Piger til et Sted, som ikke var Glebe Hall, hvor der vilde være alt andet end Barne-daab. Kort sagt, han vilde bortføre dem.

Han maatte pludselig have faaet Idéen til at snuppe Dannys Uniform, da han var klar over, at Damerne saa lettere vilde fatte Tillid til ham.

Lige straks tænkte Sam paa at springe op og afsløre Manden og advare de unge Piger mod Faren og raade dem til at køre lige ud. Det skulde han naturligvis have gjort, og det var hvad enhver anden her vilde have gjort.

Men husk, at Sam var en begyndende Detektiv og havde de bedste Forbilleder at følge. Det stred imod sund Fornuft at opgive sit Bytte saa let og maaske miste ham for altid, ham, som næsten havde gjort det af med Danny. Nej, han vilde se at opdagde, hvorhen Manden vilde bringe de unge Piger; han maatte faa Færten af Mandens Hensigt og Maal. Han maatte lade ham køre Damerne bort — men han og Ken maatte tage med.

Han tog sin Beslutning i et Nu, saa snart han hørte Manden foreslaa, at de skulde gaa ind i Vognen, og hviskede sine Ordre til de andre. Jimmy skulde blive tilbage og notere Bilens Nummer og beskrive den og saa løbe lige til Politistationen. Ken skulde følge Sam.

Der var ikke Tid til at gøre Indvendinger, og Jimmy blev ladet tilbage, medens Sam og Ken løb hen til en anden Aabning og smuttede ud til Vejen. Medens Manden var ivrig optaget af at stige ind i Vognen og delte sin Opmærksomhed mellem at være venlig mod Damerne og undersøge Styregrejserne, krøb de op ad Vejen i deres Gummisko og bukkede sig, saa at de var skjult af Vognen. Sam havde lagt Mærke til, at Kufferten bagpaa var anbragt flot paa en stor Jernbagebærer og ikke alene spændt fast med Remme, men gjort fast med mange temmelig unødvendige Reb. Der var rigelig Plads ovenpaa den til to Ulve, og Rebene vilde være gode at holde i, og de kunde ikke ses af dem, der sad inde i Vognen. Forbipasserende, der saa, at en Spejder sad ved Rattet, vilde tro, at de to Ulve bagpaa hørte med til Udstyret, og vilde ikke raabe: »Der er nogen bagpaa!«

Lige før Manden begyndte at køre Bilen baglæns op ad Bakken, klatrede de to Ulve op paa Kufferten, lagde sig paa Maven og holdt godt fast i Rebene.

(Fortsættes.)

Hvad husker du særligt? naar du tænker paa Jubilæums- lejren?

(Fortsat fra Side 11)

men Kammeratskabet vil fortsætte, hvor Lejr-
deltagerne mødes, og Det Danske Spejderkorps
har naaet et stort Skridt nærmere den Enhed,
der vil have Fremgang til Følge.

Borges Andersen,
Opvisningsleder.

*

Den bedste og smukkeste Oplevelse, jeg havde
i Jubilæumslejren, var Lejrbaalene i Ulvedalene.
Disse Lejrbaal vil være uforglemmelige Minder
for mig og vil staa i min Bevidsthed som det
bedste Sted, hvor Kammeraterne kan samle sig.
Omkring Lejrbaalet i disse skønne Naturomgi-
velser kommer man ligesom nærmere ind paa
Kammeraterne, og samtidig er det fornøjeligt og
morsomt. Og saa, naar Lejrbaalet er forbi, gaar
man derfra i en Stemning, der ikke rigtig kan
forklares.

Paul Salling,
Patuljefører, 2. Randers.

*

— De første Dages Ængstelse over de mange
Gæster og faa Værter, den gradvise Afklaring
og ganske særligt det endelige og glædelige Re-
sultat, at kun ca. 300 Spejdere maatte paa Ka-
sernen.

— Den lille Aarhusmand, der med fuld Oppak-
ning travede fra Forum til Ribegade, ingen traf
hjemme, og derefter travede tilbage igen — godt
klaret!

— Den sidste uafhængte »Engländer« og de
2 smaa 6. Vbroer, der pludselig dukkede op som
frelsende Engle. — Tak skal I ha'!

— Og saa til sidst — nej forresten, Indkvarter-
ingsudvalget har arbejdet bag Kulisserne, og
der bliver vi.

Henning Schæbel,
Indkvarteringschef.

*

Undertecknad ber härmed få tacka för de an-
genäma dagarna, vi tillbringade i Edert jubile-
umsläger i Ermelunden. Det vänliga mottagan-
det, den goda organisationen, det rika program-
met, den härliga lägerplatsen, allt gör, att vi
föra med oss hem till Sverige några oförgätliga
minnen från detta vällyckade läger.

Ture Friberg,
Distriktschef.

*

Ett hjärtligt tack för senast och den storartade
gästfrihet, som jag fick åt njuta under min vi-
stelse i Danmark. Dessa härliga dagar kommer
jag sent att glömma.

Göran
(svensk Spejder).

*

Den store Terrænleg er det, jeg bedst husker
fra Jubilæumslejren. Den var meget spænden-
de og rig paa Oplevelser, særlig paa vores nat-
lige Togt i Skovene, hvor det kom til nogle smaa
Slagsmaal. Det morsomste var det store Slag
ved Gedevassebro, hvor det viste sig, at Røverne
havde vundet.

Karsten Ståunstrup, 12 Aar,
1. Nykøbing Trop.

*

To ting vil jeg huske fra Jubilæumslejren. Det
første, da jeg modtog et venligt brev fra Hr.
Holger Budde-Lund, der fortalte om Vejlespej-
deren Lars Hansens raske og modige optræden,
da han hentede baaden med Budde-Lunds smaa
børn ind. Det glædede mig, at korpset fik lov
at uddele sin anerkendelse netop i Jubilæumslej-
ren, for en rask spejderdaad.

Det andet. At staa oppe paa bakken ved »Tor-
vet«, naar klokken var omkring 19. Skyggerne
blev lange, røgen fra kogehullernes ild lagde et
blaaagtigt skær over hele lejren. Der kom en
egen skønhed over billedet, og jeg glædede mig
over det sunde, friske liv en 2—3000 drenge op-
levede her i lejren.

Fritz Lerche,
Medl. af Lejrudvalget.

*

Naar jeg tænker paa Jubilæumslejren, vil jeg
særligt huske den gode Spejderaand, der raa-
dede fra først til sidst.

Ove Holm,
Lejrchef.

*

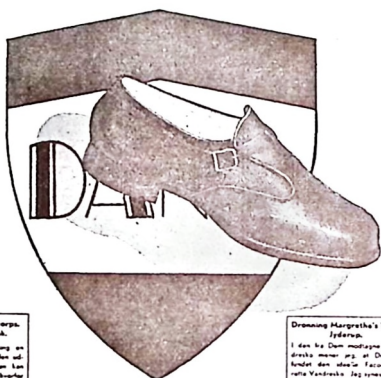
Drik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

A/S Københavns Mælkeforsyning

**FORLANG
HOS DERES SKOTØJSHANDLER**

DANIA
SPEJDER OG VANDRESKO

MØNSTER BESKYTTET

Det danske Spejderkorps.
i Valley Top & Peak.
Der er sket en fejlskrift
særligt Ska, som den vel
følger alle de Rør, men kan
ikke til en Vandresko, fordi
jeg snart kan erstatte den
som Vandresko og Spejderkorps.
Sigs. Edm. Paa Jensen,
Togtøjer.

Dronning Margrethe's Tøjs
fyndes.
I den her Den-mønstrede Vandresko
måske man sig, at De har
fundet den, som De har
været Vandresko, fordi den
følger af Skaen som meget
vel og med Skaen af et
særligt stoff, har den et særligt
Udsende.
Sigs. Flammende Paa Jensen.

Dania Spejder- og Vandresko har følgende særlige Fordele:

Skoen har forstærket Svang. Mellemsålen i Foden forrykkes ikke.
Taakappen er gjort høj. Der er god Plads for Tærne.
Omkring Skoen er anbragt en ekstra Rem. Skoen holdes fast om Foden.
Overlæderet er skaaret i eet Stykke. Skoen er vandtæt.

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydst

er anerkendt som det Sted, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpsprocent og de Tusind tilfredse Elever, der aarligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Provelur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.
Helt Kursus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Fører

Thors Specialvask

I Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

BOGHYLDEN

(Fortsat fra Side 16).

Fra Gyldendals Forlag er modtaget en Del nye Drengbøger:

»Den flammende Pil«

er en spændende Indianerroman, som fortæller om to Drenges farefulde Rejse til et Blokhus i de store Skove i Kentucky. De forfølges af Indianeren »Flammende Pil«, som søger at dræbe Drengene, men som selv bliver dræbt af sin Broder Arqu-Wao, der er lidt aandssvag, fordi »Flammende Pil« har kastet en Sten i Hovedet paa ham, da han var lille. Bogen er skrevet af Edward S. Ellis, som er berømt for sine spændende Indianerromaner.

»Bornene i Schweizerhytten«

er en god Bog for mindre Dreng. Den er skrevet af den kendte Forfatterinde Nanni Presskorn-Thygesen og handler om 2 Søskende, der laver en Mængde Narrestreger. Blandt andet falder de begge i Vandet og faar deres nye Tøj odelagt. Sommerferien er omtrent forbi, da Willi, Drengen, redder 2 Kammerater fra at drukne, efter at deres Kano er kænret.

»En lille Kosak«

er en fængslende og underholdende Roman fra den russiske Revolution. Farerne lurer alle Vegne, og lille Ivan maa sammen med sine Forældre flygte fra Petrograd (Leningrad). Han falder ud af Toget og reddes af en gammel Kosak, Petrovitsch, der tager sig af ham og opover ham til Kosak. De kommer med i Krigen ved Fronten, og tilsidst løses ogsaa det mest spændende Spørgsmaal i Bogen: Finder Ivan sine Forældre? Forfatteren er Dan Bystrom.

Paa Jespersen & Pios Forlag er udkommet:

»Eventyret om Jernbanen«.

Jens F. Lawaetz giver en teknisk og historisk Beskrivelse af Lokomotivet. Han begynder med Robert Stephensons første, rigtigt brugbare Lokomotiv »Raketten«, saa horer vi om den store Maskine og tilsidst om S-Toget og Lyntoget. Sovevogne o. lign. er beskrevet samt alle de Signaler, man bruger herhjemme og ude i Verden. Et Afsnit handler om Brobygning, bl. a. om Lillebæltsbroen. Hver enkelt Ting er nøjagtigt beskrevet, saa det i det hele taget er en god Bog for Dreng, som interesserer sig for Teknik og Mekanik. Alle bør læse den.

LUFTPIRATER.

Fortællingen om Frega, Kæmpe-Fregatfuglen. Af *Alexander Sprunt, jr.*

Oversat fra »Boys Life« af *Gunnar Molgaard.*

Palmerne paa den ydre Strandbred bøjede sig som Siv under Trykket af den voksende Vind. Det fine, stikkende Skumsprøjt hvirvledes gennem Luften, medens Strømme af Regn raslede som Maskingeværssalver mod det svajende Palmeløv. Da den susende Larm af de stive Blade tabte sig i det oprorte Havs stadig voksende Brølen, viste der sig et ejendommeligt glødende Skær paa Sydosthimmelen.

Dagen havde været en Prøvelse. Uvejret havde hængt truende over Carribeas ensomme Skær i flere Dage, og Strandens bevingede Beboere havde været besat af Frygt for det, der var under Opsejling. De kendte Tegnene alt for godt.

Frega havde om Morgenhen hængt udspændt paa stive Vinger, idet han prøvede paa at holde den vanskelige Ligevægt over de fraadende Bølger. Han havde været stolt over at føle Vindens Susen omkring sin smækre Krop og dens Fløjten gennem sine kraftige Vinger. Hans lange, kløftede Hale havde holdt ham i Stilling, forte ham enten nedefter eller fejede ham rundt i pragtfulde Kredse, alt som han selv ønskede det; men nu var han blevet tvunget ned paa Sandbankerne og var landet i en tæt voksende Mangrove, nogle faa Fod over Jorden.

Her sad han nu og betragtede det glødende Skær paa den sydøstlige Horisont, og medens han iagttog, undredes han.

Frega var blevet udruget og opdraget paa Carribea og havde levet al sin Tid som Fregatfugl her, og han havde set Storme rase for, men alligevel aldrig som nu.

Den lavtliggende Ø blev overskyttet af valdige Søer, som væltede ind over den. Palmestammerne vred sig under Vandmasserne; Ødelæggelsen skyldte ind over den lille Ø, der laa begravet under en Malstrøm af fraadende Bølger. Det var en faldende Dværgpalme, som reddede Fregas Liv. Han var blevet siddende i Mangroven, medens Uvejret rasede, dyngvaad af Skum, skubbet og puffet af Stormen; men var det Træ ikke faldet i det Øjeblik, det skete, vilde hans Udslettelse have været sikker. Bedst som det var, kom der nemlig en tyk Gren flyvende, og kun en Fod fra Frega bragede den mod den Pind, han klyngede sig til, og vippede den bort, som naar en Mand svipper med Enden af en Pisk.

Da han skød op i Luften, fangede Vinden ham

og hvirvlede ham med vild Fart op og frem gennem Mørket. Fuldstændig afmægtig i Flugten blev han væltet rundt, baaret af Sted i frygtelig Fart og næppe i Stand til at faa Vejret. Det var et helt Under, at flyvende Vragstumper ikke gjorde Ende paa hans Liv; men der skete ikke andet end, at han blev hvirvlet af Sted Time efter Time, udmattet, næsten sanselos.

En graa Dagning kæmpede sig omsider frem gennem Skydækket for at lyse paa den uhyre, bølgende Flade med ubestemt Skær. Vinden begyndte at tage af i Styrke, og skønt den stadig var meget stærk, fandt Frega, at han nu kunde bevare nogen Ligevægt, og derfor samlede han sine sidste Kræfter om at kæmpe sig hen mod en fjern, lavtliggende Kyst et Stykke vestpaa. Han naaede ogsaa i god Behold en Strimmel Strandbred, oversaaet med Dværgpalmer og Klippeblokke, overskyttet af en voldsom Brænding. Ikke desto mindre betød det et Tilflugtssted, og den trætte Fugl dalede ned, idet han brugte de sidste Kræfter til at kæmpe med de voldsomme Modstrømninger af de aftagende Vindstød, og da han saa naaede en forkroblet Eg, slog han ned der og faldt øjeblikkelig hen i en Tilstand af Bedøvelse efter Udmattelsen.

Da Frega vaagnede flere Timer senere, saa han ud over en forandret Skueplads, saa straalende klar og fri for den tidligere Larm, at det næsten var overraskende. Vinden blæste stadig, men aftog mere og mere. Luften var klar som Krystal og Oceanet laa funkende og perlende i Sollyset. Han opdagede, at Omgivelserne kun adskilte sig lidt fra Carribea-Skæret. Blot var der her udelukkende Dværgpalmer, og der var slet ingen Kokosnoder. Ellers var det samme Sand, samme grønne Farve i Vandet, skønt det stadig var noget oprørt og mudret i brede Striber. Han skuttede sig voldsomt, spredte de 7 Fods Vinger ud og skruede sig op i den skyfri Luft.

Frega var sulten; han havde ikke spist noget i flere Timer; men det var ikke hans Fremgangsmaade at tilfredsstille sin Appetit ved selv at fiske, saa længe der var Terner og Pelikaner til at gore det for ham.

Han var en hel Del af en Pirat, denne langvingede, kulsorte Fugl, og hans lange Næb med de skarpe Rande var respekteret og frygtet af hans Naboer paa Revene. Han plejede at tage Afgift

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI'S
Bouillon-Terninger

Drenge og Piger — bed Mor om

Times

PAALÆGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (op-
fundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paa-
læg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

5 Plader
i Pakken 25 Øre
Købes om og om igen!

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN

BOGTRYKKERI

Godthaabsv. 22, C. 15296

INGEN SPEJDETSAMMENKOMST UDEN

A/S DE FORENEDE MINERALVANDSFABRIKERS

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071 & NORA 601

Vognene kører overalt — Værerne er frit leverede

af de yndefulde Terner og kluntede, brune Pelikaners Fangst. Han svang sig nu vagtsomt i Vejret, idet han ivrigt undersøgte Vandet og Bredden for at finde Spor af en Lækkerbidsken, og han behøvede ikke at vente længe. Morgenens Skønhed havde kaldt Øens Beboere ud, og han iagttog de mange skindklædte og fjedrede Indbyggere paa Carolina-Skæret.

Sumphøns gemte sig raslende bag tykke Rør, graa og hvide Strandpibere for hen over Værerne, jaget til Side af et Par pragtfulde Strand-skader, hvis friskroede Næb blinkede, da de rodede i Bugtens Mudder. Sandkrabber pilede af Sted frem og tilbage, og en gammel Vaskebjørn kom gaaende i Pasgang fra Krattet, der dækkede den bageste Bred, og søgte efter Rejer langs Kysten.

Alt dette saa Frega, men det interesserede ham ikke det fjerneste. Han ventede paa noget andet. Maaske forløb der en halv Times Tid, før dette »noget« indtraf.

Der kom langt borte ved den krumme Strand-bred en Række tungt flyvende, bredvingede Fugle. Flagrende lige over Vandet gik de frem med en komisk Højtidelighed, som om de havde en Leg med at følge Lederen. Naar den forreste Fugl nemlig hvilede paa Vingerne, saa hvilede de andre ogsaa; naar han sejlede paa stive Vinger, gjorde de andre det samme. Frega iagttog dem spændt. Han havde paa Afstand opdaget, at det var Pelikaner, og han svævede i Ligevægt som et ubevægeligt sort Kors højt oppe i det blaa, medens han brugte de skiftende Luftstrømme til at holde sig svævende.

Pludselig styrede den førende Pelikan ned, svævede et Øjeblik og styrtede derpaa hovedkuls i Søen, idet den kastede et Springvand af Skum i Vejret. To andre gjorde ligesaa, medens de øvrige fire svævende kredsede paa deres korte Vinger over det Sted, hvor Vandet var i kogen-de Bevægelse. Her blev Bølgerne gennemskudt af Myriader af glimtende Sølvlyn, der stammede fra en Sildestime, hvis enkelte Sild for hid og did og fangede Solen i deres skinnende Sider. I næste Øjeblik var Pelikanerne plumpet ned til højre og venstre, svømmede omkring paa Overfladen og kom op igen for blot at gentage deres Dykning. Lige som en af dem ramte Overfladen og kom til Syne med Næbposen godt fyldt med Sild, syntes en sort Tordenkile at falde ned paa den fra Luften ovenover. Den mærkede, at lange, stærke Vinger stødte til den, og et skarpt, kroget Næb truede dens Øjne og Hoved. Med et Skrig af Forfærdelse kom Pelikanen til at tømme Indholdet af sin Næbpose og sprang ubehændigt til Side.

Øjeblikkelig veg den sorte Trusel bort fra

den, og det skræmte Offer saa nu den langvin-
gede Luftpirat nærme sig Byttet.

Frega mættedes fuldtud paa sin klodsede, men virksomme Arbejders Bekostning og nød sit Maaltid med Bevidstheden om, at han var kommet til gode Jagtdistrikter. Han steg derfor op i Luften i brede Cirkler og afpatruljerede sit ny Domæne, og da han fik Øje paa mange, travle Terner, der fløj frem og tilbage nedenunder, vokede hans Tilfredshed; for de var lige saa gode som Pelikanerne til at arbejde for ham. Skønt han var i et fremmed Land og i fremmed Færvand, fandt han det ingen Steder særlig forskelligt fra sit eget Kongerige, og han havde ikke noget imod at forblive her, indtil en eller anden Nødvendighed gjorde det tilraadeligt at rejse.

Ved det første Øjekast vilde den lille Plet, der svævede højt oppe i Luften over Vaderne, næppe være blevet antaget for andet end et Blad, der førtes omkring af Vinden. Kursen var tilsyneladende uden Maal og Med, og den lillebitte Plet syntes at være helt livløs. En Flok Strandsnapper, der laa og fandt Føde paa de mudrede Væder, der var blevet tilbage ved Ebbe, tillagde det heller ikke nogen Betydning, men deres Ligegyldighed kom til at koste en Del af Flokken Livet. Pletten var nemlig levende; den iagttog de uopmærksomme Vadefugle med Øjne saa gennemtrængende, som noget levende Væsen har dem, og Glimtet, som brændte i de mørkebrune Pupiller, varslende ild. Pludselig blev Pletten større, den skød ned mod Jorden med frygtelig Fart og forvandlede sig til en fast, fjedret Projektil. Vingerne holdt den tæt ind til Kroppen og ligesaa sine store, gule Ben.

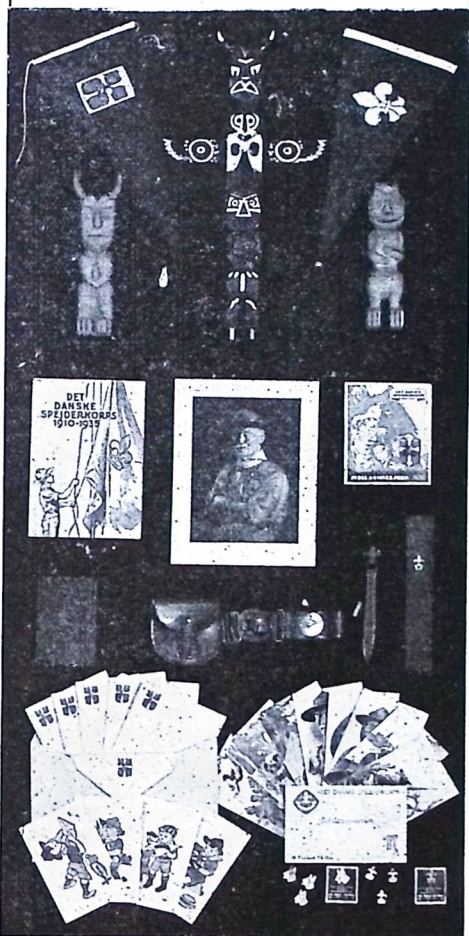
Da den nærmede sig Vaderne, advarede Suset fra den faldende Fugl Strandsnepperne. En i Flokken saa opad og udstødte sit gennemtrængende, tretonede Fløjt — men for sent. For netop som Strandsnepperne mente, at Luftdykkeren oppe fra Højderne maatte knuses mod Bredden, drejede den brat opad. Dens Fødder skod frem, og en af de ulykkelige Vadefugle blev hvirvlet op i Luften af et dødbringende Greb af skarpe, sorte Kloer.

Den øvrige Del af Flokken styrtede bort i vild Rædsel, medens deres høje Skrig gav Ekko tværs over Vaderne fra Ege- og Dværgpalme-krattet paa det nærliggende Rev.

Ikke saa meget som et Gisp var undsluppet. Ofret for Andefalkens Lynangreb. Indesluttet i de knivskarpe Kløer hang den livløs; dens lange Hals og lyseglæde Ben slæbte i Vinden omkring dens Drabsmands Krop.

Med de smalle, spidse Vinger hængende tungt

**Køb en Erindring
om Jubilæumslejren,
medens vi har den.**

Det Danske Spejderkorps Depot

**SKINDERGADE 27
KØBENHAVN K**

**Telf. 10909
11203**

ned satte Falken Kursen tværs over Øen og dalede ned paa en solbleget Træstub paa Stranden.

Til Trods for, at Falken havde holdt Maaltid denne Morgen paa Tærskelen til Oceanet, var han dog en Bjergbeboer. Skönt udrugtet og opdraget paa Klipperne paa den blaa Bjergrygs Tinde mere end 300 miles fra Kysten, havde han dog tilbragt de to sidste Efteraar og Vintre ved Kysten, og denne friske Morgen var han lige kommet fra sit Sommerhjem i de høje Fjelde. Han havde næsten straks faaet Bytte og var i Grunden tilfreds. Det var et vidtstrakt og vildtrigt Domæne, han herskede over, og skønt det adskilte sig meget fra hans Hjemstavns Toppe og Dale, tiltalte det ham alligevel at være tilbage i Vinterkvarteret igen.

Han gjorde sit Maaltid færdigt og trak derefter den ene Klo godt op i Fjerdragten og dosede en Stund paa Træstubben. Han var en pragtfuld Skabning at skue, en fint proportioneret, blaa-graa Maskine af Fart og Hovmod, Idealet af en Rovfugl. Han sad længe ubevægelig, ligesom en udskåret Statue, indtil en Regnspoves Fløjten vækkede ham. Han pudsede saa sin Fjerdragt i nogle faa Øjeblikke, forlod Stubben og steg opefter. Resten af Formiddagen passede uden særlige Begivenheder, og det var ikke, før Solen var ved at gaa ned over Vaderne, at han paa sin Runde saa noget, der fik ham til at standse de vældige Cirkler og svæve et Øjeblik med Hovedet bøjet nedad, som om han nøje undersøgte. Skuepladsen nedenunder med undrende Øjne. Dybt dernede var der en anden Fugl, smækker, med lange Vinger og kløftet Hale og med en Fjerdragt sort som Kul.

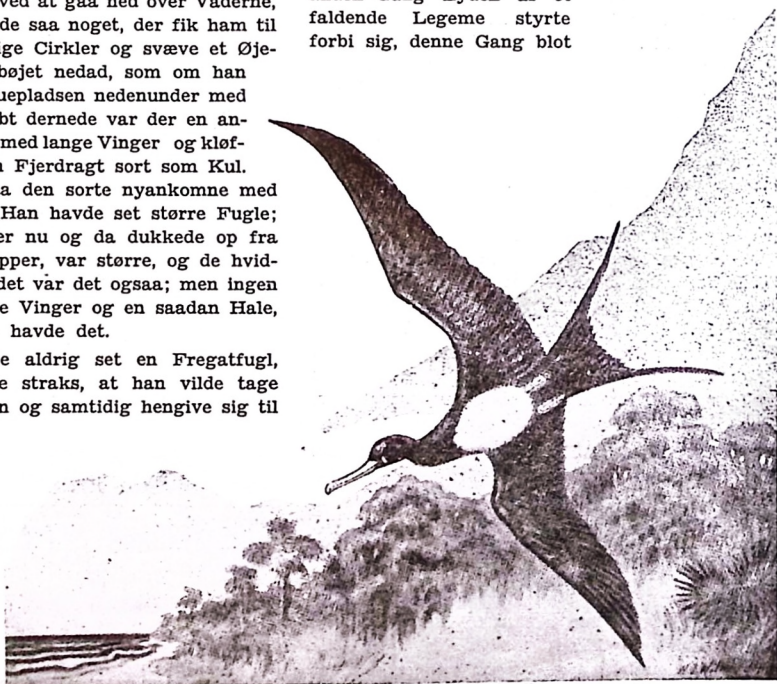
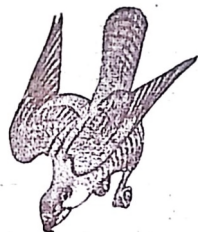
Falco stirrede paa den sorte nyankomne med forbavset Undren. Han havde set større Fugle; thi de Guldorne, der nu og da dukkede op fra hans Hjemegns Klipper, var større, og de hvidhovede fra Kystlandet var det ogsaa; men ingen Ørn havde saadanne Vinger og en saadan Hale, som den fremmede havde det.

Andefalken havde aldrig set en Fregatfugl, men han besluttede straks, at han vilde tage ham nøjere i Øjesyn og samtidig hengive sig til en Slags Luftleg med den fremmede — en de, han tit havde Fremgangsmaade fulgt overfor højtflyvende Falke af andre Arter i sin Hjemegn. Hvad det angaar at

være bange for Fuglen dernede, saa opkom en saadan Tanke overhovedet slet ikke i hans Hjerne. Falco ventede, indtil den intetanende Frega havde svunget sig op i en stor Bue, saa vippede han over, lukkede Vingerne halvt sammen og lod sig falde ned. Medens han hvert Sekund foregode Farten, fejede han nedad, saadan at hans Nedstigningsvinkel svarede til den store Fugl nedenunder.

Da den flagrende Falk nærmede sig, saa Frega opad, idet en Røst i hans Indre advarede ham; men han saa ikke noget, før et mørkt Legeme blev skudt frem mod ham lige ved hans Hales udspilede Kløft. — Fregatfuglen drejede skarpt til Siden, forskrækket ved den lynsnare Skikkelse, der faldt ned som en Sten under ham; men dens Lidenhed og tilsyneladende Tilbagetog fik ham til at genoptage sin Flugt i en lidt fornærmet Sindstilstand.

Han saa ikke, at Falco igen drejede og steg opad. Derfor hørte han efter faa Minutters Forløb den samme Susen i Luften og for anden Gang Lyden af et faldende Legeme styrte forbi sig, denne Gang blot

en Fod foran Næbbet. — Da Frega ikke var en særlig spøgefuld Natur, forstod han ikke Falcos Taktik, og hans andet Besøg blev yderligere misforstaaet. Denne anmassende, lille nyankomne skulde ikke slippe udenom ham igen, og i alle Tilfælde skulde han belæres om, at en saadan Fremgangsmaade var upassende. Han havde tabt den anden af Syne, men holdt skarpt Ud-kig opad og saa allerede det næste Nedslag, da det var ca. 50 Fod over ham. Denne Dykning var langsommere. Falco var nu mere nysger-
rig end før over for denne store, sorte Fugl, og han havde taget Farten af, for bedre at kunne se ham. Da han saa strøg forbi, styrtede Frega med Lynets Fart fremad og ramte Falco med et rapt Slag. Øjeblikkelig undergik Falcos Holdning en Forandring. Det var altsaa ikke Leg, den fremmede Fugl ønskede. Skønt det Slag, han havde faaet, ikke var særlig alvorligt, op-
ildnede det Andefalkens ikke altfor rolige Temperament og forvandlede hans Sindstilstand af undersøgende Nysgerrighed til farligt, beregnende Fjendskab. Han fortsatte sin dalende Bevægelse endnu 100 Fod, saa svang han sig op og drejede i en stejl Kurve. I samme Øjeblik han gentog Manøvren fra før, følte han et Slag til.

Falcos Vrede blussede op til Raseri. Aldrig før var noget af den Slags overgaaet ham. Han opgav nu sin første Plan at gaa over den fremmede, gjorde i Stedet en lynsnar Vending og gik lige løs paa den sorte Skikkelse ved Siden af. De stødte sammen i een Forvirring af sonderflængende Næb og Kloer, væltede rundt og faldt, alt medens de kæmpede, ned mod Vandet.

Da de var kommet nogle faa Meter over Havoverfladen, skiltes de, idet Falco nemlig drejede opad; men Frega fulgte omgaaende tæt efter, opsat paa at yppe Kiv igen. Disse lynsnare Angreb var ikke efter Andefalkens Hjerte. Det var ikke hans Slagplan. Det, han ønskede, var at komme højt oven over sin Modstander for saa at styrte ned over ham i et frygteligt Nedslag, og det var det, han ikke kunde gennemføre, fordi Frega fulgte saa tæt i Hælene paa ham, at det var umuligt at komme klar af ham. Derfor tørnede de atter sammen, og paany begyndte de at falde nedad som en sammenfiltret Bylt af Raseri og Forbitrelse. Dog skete der ikke nogen alvorlig Fortræd paa nogen af de kæmpende Fugle. Kun saas en Del Fjer dale blidt ned mod Havoverfladen. — Endnu en Gang sled de sig løs fra hinanden, og endnu en Gang prøvede Falco at faa Overtaget, men Frega var straks i Hælene paa ham.

Et listigt Glimt kom i Falcos mørke Øjne, da Fregatfuglen tredje Gang fulgte tæt ind paa Livet af ham. Han trak sig tilbage, som om han

Spejdere!

Køb

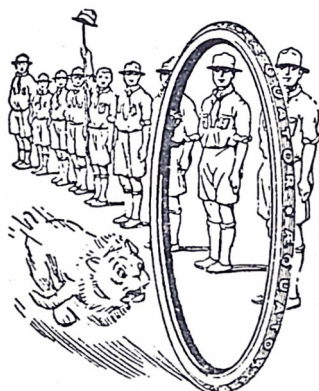
*Forbindingskasse
og Materiale*

i

SANKT MATTHÆUS APOTEK

(L. WERNER)

ISTEDGADE 24 — Telefon Central 2810

Schønning & Arvæs
— **Cykledæk** —
og Slanger
Knagende stærke!

Benyt

**Slangerup-
Banen**
til Udflugterne!

havde faaet nok for den Gang og begyndte at tiltræde Tilbagetoget. Frega fulgte ivrigt efter og søgte at give et sidste Slag, der skulde gøre det af med den dristige, lille Kampfugl; men Falken lavede en Finte ved et uventet Side-spring og fik en Stilling over Øens tætte Jungle-bred. Saa drejede den brat omkring, gjorde et lynsnart Angreb paa sin store Modstander, ramte ham haardt i Siden og styrtede bort. — Frega fløj efter ham i lynende Fart og naaede næsten helt ned til Træerne i en Dykning, medens Falco — stadig flygtende — dukkede ned i Toppen af et stort Egetræ og forsvandt mellem de kraftige Grene. Frega, der nu i Sejrens Øjeblik alligevel syntes at have anstrengt sig forgæves, vedblev at kredse omkring Træet og stirrede ivrigt, dog uden at se noget Livstegn fra Falken. Desværre kunde han ikke komme ned i den andens Smuthul, fordi hans lange Vinger hindrede ham, og skønt han spejdede ivrigt, kunde han ikke se noget til sin Fjendes Gemmede. Han fortsatte alligevel sin utaalmodige Kredsen i flere Minutter; saa svang han sig højere og højere op og afsøgte stadig Luften over Egen. Falco havde taget ham grundigt ved Næsen! Han var ikke til at se nogen Steder. Hvad Frega ikke vidste og ikke kunde se, var, at Falken efter at være dukket ned i Træet, havde gjort en Dobbeltbevægelse gennem de øverste Grene og var faret ud under ham paa samme Side, som han var kommet ind. Falco var saa gledet lavt henover Junglen, havde dernæst beskrevet en stor Bue og var kommet op i Luften bag Fregas Ryg, da denne kredsedes forgæves over Egen. Stadig højere og højere skruede han sig op i det blaa, idet hans lange, spidse Vinger hjalp ham under den stejle Stigning.

Efter saa at have svævet et Øjeblik for at orientere sig, foldede han Vingerne sammen, gik paa Hovedet ned og skød som en Kugle fra et Gevær ned gennem Luften. Frega svævede stadig over Strandbredden og holdt Øje med Egen, hvorfra han ventede at se Falken dukke op, hvad Øjeblik det skulde være. Med stive Vinger sejlede han som en sort Endækker over Sandstrækningerne med Blikket rettet stift mod den tætte Vegetation dernede. Han horte ikke en susende Hvislen paa Grund af Brændingens Brølen, og han fik heller ikke et Glimt at se af den Skæbne, der skulde ramme ham. I næste Sekund blev han nemlig ramt af et frygteligt knusende Slag mellem Skuldrene. Hans Hovede gjorde en hastig Bevægelse bagud, da hans Rygrad brækkede, og alt sortnede for ham. Han krøledes løst sammen i Luften og faldt lige ned med de lange Vinger og den kløftede Hale hvirvlende fra Side til Side.

Han dalede ned paa det hvide Sand lige over Højvandsmærket, men der var ingen Bevægelse i hans sorte Krop, da den sank sammen, ikke engang en Gysen krusede de skinnende Fjer. — Hundrede Fod over Strandbredden led der imidlertid et Skrig, et vildt, gennemtrængende Sejrs-skrig fra en blaa-graa Fugl, der fra den kredsende Flugt gik over i stigende Linje og steg og steg, indtil den kun var en lille Plet paa Himmelens utydelige Blaa.

FUGLETRÆKKETS TID

(fortsat fra Side 5).

ste Udvej, satte i en sidste fortvivlet Spurt og kastede sig i Græsset lige for mine Fødder. Da opgav Falken Jagten og fløj bort for at søge andet Bytte; men Rylen lka i Græsset med udbredte Vinger og saa mere død end levende ud. Jeg gik hen til den, for at se nærmere paa den; men da kom der pludselig Liv i den igen, og den fløj bort, som om intet var haendt.

At beskrive alle de Fugle, man en Septemberdag kan møde ude paa Strandengene, deres Udseende og Stemme, vilde fylde hele dette Nummer. Jeg skal derfor nøjes med at nævne, hvad jeg selv har set paa en saadan Tur, saa kan du jo se, om du kan være lige saa heldig. Af almindelige Fugle, der næsten altid vil være at se, er der Rødben, Hvidklire, Ryle, Præstekrave, Strandskade, Hejre, Bekkasin, Hjejle, Strandhjejle, Vibe, Tinksmæd, Mudderklire, Svalerklire, Taarnfalk, Dværgfalk, Spurvehøg og Musvaage. Af mere sjældne Fugle kan nævnes: Sortklire, Krumnæbbet Ryle, Islandsryle, Kobbersneppe, Stenvender og Vandrefalk.

P. V. J.

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmaith,
Kalvebod Brygge 2². Telefon Byen 8630.